

1. Ինչո՞ւ ես տանջում քեզ այդպես,  
 Միշտ հարցնելով, թե՞ ե՞րբ կգա:  
 Չէ՞ որ քեզ հետ է Նա ընդմիշտ,  
 Կրում է հոգուդ ցավն ու վիշտ:

Դե շուտ արի՛ Դու, ի՛մ Յիսուս,  
 Փոխի՛ր իմ սիրտը, իսկ հետո  
 Թեկու՛զ աշխարհն էլ որ ինձ տան,  
 Իմ սիրտը Քեզ միայն կտամ:

2. Այլևս չեմ ուզում հիշել,  
 Թե աշխարհում ով եմ եղել,  
 Մեղք գործելով՝ չէի հասկանում,  
 Որ արդեն ձեռքդ էիր մեկնում:

3. Ախ, ինչպես եմ ես փափագում,  
 Ե՞րբ եմ ես Քեզ հետ քայլելու,  
 Ամուր ձեռքիցս Դու բռնես,  
 Հավիտենություն ինձ տանես: